

Can Roig del Castell

Sant Iscle de Vallalta

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Al quadrant sud-oest del terme municipal, entre el torrent de Can Roig i el turó d'en Noè.
Emplaçament	Al vessant nord del turó d'en Noè, amb accés pel camí Pedracastell o del coll de Safiguera
Alçada:	238
Coordenades:	
Latitud:	41.61784
Longitud:	2.56204
UTM Est (X):	463513
UTM Nord (Y):	4607439

Classificació

Número de fitxa	08193 - 53
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Masia ampliada el segle XIX i reformada a finals del XX com a casa de colònies.
Protecció	Legal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	002401500DG60G0001GP / 08192A010000560000KF
Autoria de la fitxa	Àlex Asensio
Data de registre de la fitxa:	dj., 27/06/2019 - 02:00

Descripció

Conjunt arquitectònic de caràcter rural format per la juxtaposició d'una antiga masia i d'un cos adossat el segle XIX que se situa a una cota 2 metres més alta.

Aquest altre edifici està bastit damunt la secció de llevant del mas, de manera que n'ha perviscut poc més de la meitat. A nivell volumètric únicament resulta recognoscible un volum de 6,5 metres d'amplada per 9 de fondària amb dues plantes i coberta a una vessant cap a l'oest. Suplementàriament, a la façana de migdia, que és la principal, és possible distingir l'encast d'un tram de la construcció primigènica a l'arrencada del segon edifici. Aquest fet hauria comportat la conversió d'una antiga finestra del primer pis en porta a peu pla de la nova plataforma, i explicaria la manca de simetria en la composició de l'eix vertical de la nova construcció.

La diferència de textura dels revestiments exteriors fa palesa aquesta circumstància. La masia és arrebossada i pintada de color blanc per davant, mentre que l'edifici del segle XIX és fet de paredat comú vist.

El cos de la masia conserva el portal i una finestra de llinda plana amb reixa de ferro a la planta baixa i una altra al pis de sobre. A l'espai del capcer hi ha una placa de pedra amb el nom de la casa i un plafó ceràmic d'època contemporània format per 40 peces amb un rellotge de sol amb números romans i els quatre pals de la senyera amb la llegenda "Tempus fugit omnia mutant Catalonia manet". A la façana posterior hi ha una finestra i una porta a l'altura de la primera planta que dona accés a la muntanya, així com una barbacoa a nivell inferior.

L'edifici adossat per l'est té una longitud de 12 metres i s'ordena sobre eixos verticals amb portal central i finestra lateral a la planta baixa i tres finestres al pis de dalt. La façana nord apareix sense compondre amb diverses obertures i una escala llevadissa de ferro a la primera planta. Les façanes est i oest es componen sobre dos eixos verticals, la qual cosa dona com a resultat quatre finestres a llevant i dues a la remunta de ponent sobre la masia. Totes les obertures tenen llinda i arc de descàrrega de maó.

A 15 metres al sud de l'edifici principal hi ha diverses construccions auxiliars amb cobertes de teula d'un sol aiguavés per acollir-hi uns lavabos realitzats l'any 1998. En l'entorn hi ha altres instal·lacions de lleure, com ara una pèrgola de pilars cilíndrics de formigó i estructura de perfils metàl·lics amb una taula i dos bancs correguts fets de trencadís, a més d'una font i un camp de futbol d'herba.

Observacions:

Protecció:

Pla especial urbanístic i catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta. Text refós. 2016. M-65.

Història

La masia apareix representada amb el nom de "Can Roig del Castell" tant en el mapa planimètric del municipi a escala 1:25.000 de l'Instituto Geográfico y Estadístico, segons còpia manuscrita feta pel Servei Geogràfic de la Mancomunitat de Catalunya de l'any 1914, com en el full del Mapa Geológico y Topográfico de la Provincia de Barcelona o del Río Tordera a escala 1:40.000, del mateix any.

Els seus propietaris van ser, juntament amb els de Ca l'Aranyó, els primers a introduir el conreu de la maduixa a Sant Iscle durant la dècada de 1950. També s'hi feien cireres i nous.

Des de la dècada de 1970 fins a l'any 2004, la finca va funcionar com a casa de colònies, regida per la Comunitat de Frares Caputxins d'Arenys de Mar. Durant aquest temps es van realitzar diverses obres de reforma i millora de les instal·lacions.

El 2008, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona va aprovar el Pla especial d'actuació específica

d'interès públic per implantar un centre de rehabilitació de menors a la finca, que no ha estat mai desenvolupat.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2003). Coneix Sant Iscle de Vallalta. Canet de Mar. Edicions Els 2 Pins, pp. 14, 43 i 54.

AJUNTAMENT DE SANT ISCLE DE VALLALTA (2015). Pla Especial Urbanístic i Catàleg de masies i cases rurals de Sant Iscle de Vallalta, Llibre V, Document núm. 3. Catàleg de masies i cases rurals. Element M-65, pp. 685-690.

